

Dil Bozukluğu Tanılı Çocuklarda Emosyon Regülasyonu ve Davranış Özellikleri

Emotion Regulation and Behavioral Characteristics in Children with Language Impairment

 Hürşit Ferahkaya¹, Fatma Coşkun²

ÖZET

Amaç: Dil bozukluğu sözcük dağarcığının azlığı, cümle yapılarının sınırlı olması ve konuşma bozukluğu ile karakterize nörogelişimsel bir bozukluktur. Emosyon regülasyonu bireyin duygularının ifadesinin gücünü ve zamanlamasını değiştirmek için kullandığı bilişsel ve davranışsal becerileri ifade eder. Sağlıklı bir iletişim kurabilme becerisi duygu düzenleyebilme kapasitesi ile yakından ilişkilidir. Bu çalışmada okul öncesi dönemde dil bozukluğu tanısı alan çocukların emosyon regülasyonu, sorunlu davranışları ve bunların birbirleri ile ilişkisinin araştırılması amaçlanmaktadır.

Yöntem: Ruhsal Bozuklukların Tanısal ve İstatistiksel El Kitabı-5'e göre dil bozukluğu tanısı alan 2-6 yaş arası 46 katılımcı ile hasta grubu ve herhangi bir psikiyatrik tanısı olmayan 2-6 yaş arası 40 sağlıklı katılımcı ile kontrol grubu oluşturulmuştur. Klinisyen tarafından sosyodemografik veri formu, katılımcı ebeveynleri tarafından duygu düzenleme ölçeği ve okul öncesi davranış ölçeği doldurulmuştur.

Bulgular: Gruplar arasında cinsiyet ve yaş dağılımı açısından anlamlı farklılık saptanmadı. Dil bozukluğu grubunda duygu düzenleme ölçeği toplam puanı ($p=0.002$) kontrol grubuna kıyasla anlamlı olarak düşüktü. Okul öncesi davranış ölçeği toplam puanı dil bozukluğu grubunda kontrol grubuna kıyasla anlamlı olarak daha yüksek saptanmıştır ($p=0.01$). Ölçek toplam ve alt ölçek puanları arasında herhangi bir korelasyon saptanmamıştır.

Sonuç: Çalışmamızdan elde ettiğimiz sonuçlar yaşlıtlarına kıyasla dil bozukluğu tanılı çocukların emosyon regülasyonu becerilerinin daha zayıf ve davranış sorunlarının daha fazla olduğunu göstermektedir. Dil bozukluğu tanısı olan çocukların duygusal ve davranışsal açıdan erken dönemde takibe alınmasının, duygu düzenleme becerilerinin geliştirilmesinin ve davranış sorunlarının önüne geçilmesinin bu çocukların mental sağlığı açısından önemli olabileceğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Duygu, konuşma, regülasyon

ABSTRACT

Objective: Language impairment is a neurodevelopmental disorder characterized by reduced vocabulary, limited sentence structure and speech impairment. Emotion regulation refers to the cognitive and behavioral processes an individual uses to change the strength and timing of the expression of emotions. Healthy communication is closely related to the capacity to regulate emotions. In this study, it is aimed to investigate emotion regulation, problematic behaviors and their relationship with each other in preschool children diagnosed with language impairment.

Method: A patient group was formed with 46 participants aged 2-6 years with a diagnosis of language disorder according to the Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders-5 and a control group was formed with 40 healthy participants aged 2-6 years without any psychiatric diagnosis. A sociodemographic data form was completed by the clinician, and the emotion regulation scale and preschool behavior scale were completed by the parents of the participants.

Results: No significant difference was found between the groups in terms of gender and age distribution. Emotion regulation scale total score ($p=0.002$) and resilience/negativity subscale ($p=0.021$) were significantly lower in the language disorder group compared to the control group. Preschool behavior scale total score was significantly higher in the language impairment group compared to the control group ($p=0.01$). No correlation was found between the total and subscale scores.

Conclusion: The results of our study show that children diagnosed with language impairment have weaker emotion regulation skills and more behavioral problems compared to their peers. We think that early emotional and behavioral follow-up of children with language disorder, improvement of emotion regulation skills and prevention of behavioral problems may be important for the mental health of these children.

Key words: Emotion, speech, regulation

¹Dr. Ali Kemal Belviranlı Kadın Doğum Ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi, Çocuk ve Ergen Psikiyatri Bölümü, Konya, Türkiye
²Necmettin Erbakan Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk ve Ergen Psikiyatrisi Anabilim Dalı, Konya, Türkiye

Makale Tarihleri/Article Dates:

Geliş Tarihi/Received: 31 Temmuz 2023

Kabul Tarihi/Accepted: 3 Haziran 2024

Yayın Tarihi/Published Online:

20 Ağustos 2024

Sorumlu Yazar/Corresponding Author:

Hürşit Ferahkaya,

Dr. Ali Kemal Belviranlı Kadın Doğum Ve

Çocuk Hastalıkları Hastanesi, Çocuk ve Ergen

Psikiyatri Bölümü, Konya, Türkiye

e mail: drhursitferahkaya@gmail.com

Açıklama/Disclosure: Yazarların hiçbiri, bu makalede bahsedilen herhangi bir ürün, aygıt veya ilaç ile ilgili maddi çıkar ilişkisine sahip değildir. Araştırma, herhangi bir dış organizasyon tarafından desteklenmedi. Yazarlar çalışmanın birincil verilerine tam erişim izni vermek ve derginin talep ettiği takdirde verileri incelemesine izin vermeyi kabul etmektedirler.

Atıf yapmak için/ Cite this article as: Feraykaya H, Coşkun F. Dil Bozukluğu Tanılı Çocuklarda Emosyon Regülasyonu ve Davranış Özellikleri. Mev Med Sci. 2024; 4(1): 62-66

"This article is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/) (CC BY-NC 4.0)"

GİRİŞ

Dil bozukluğu (DB) bireyin yaşı ve gelişim düzeyinden beklenen kelimeleri ve cümleleri kullanarak düşüncelerini ifade etmekte güçlük yaşadığı nörogelişimsel bir bozukluktur (1). Bu çocuklar kısıtlı sözcük dağarcığı ile kendilerini ifade etmeye çabalarlar ve çoğunlukla grameri bozuk ve kısa cümleler kurarlar. En sık belirti zayıf bir kelime dağarcığına sahip olmaktır. Konuşmaları genellikle bütünlükten yoksun ve karmaşık yapıdadır (2). Tipik gelişim gösteren akranlarına kıyasla daha az kelime öğrenme becerisi gösterirler. Bu belirtilere ek olarak kelimelerin fonolojik ve anlamsal özelliklerine daha az duyarlı oldukları bilinmektedir (3). Bu nedenlerle dil becerileri yönünden yaşlılarından daha küçük algılanırlar. Dil edinimi ve dil becerilerinin gelişimi açısından okul öncesi ve okul çağı çocuklarının dil gelişimi sırası ile %7 ile %15 oranında yaşlılarından farklılık göstermektedir. Bu duruma sebep olan bozukluklardan DB prevalansının ise %2.2 ile %7 arasında değiştiği bildirilmektedir. DB tanısı anaokuluna devam eden çocukların %7'sini etkilemekte ve bu nedenle çocuklarda sık görülen bir nörogelişimsel bozukluk olarak kabul edilmektedir (4). Yapılan bir çalışmada eski ismi ile iletişim bozuklukları 0-6 yaş aralığındaki polikliniğe başvuran çocuklarda saptanan ikinci en sık tanı olmuştur (5). DB'da konuşma gecikmesi diğer nörogelişimsel bozuluklara bağlı değildir. Dolayısı ile zeka düzeyi açısından yaşlıları ile benzer düzeyde oldukları için DB tanısı olan çocuklar kendilerini akranlarıyla kıyaslayarak konuşmalarında ters giden bir şeyler olduğuna dair yüksek farkındalık geliştirmekte ve bu farkındalık yaş ile birlikte artmaktadır. 6-12 yaş arası konuşma bozukluğu olan çocukların motor ve dil becerilerinin yanı sıra sosyal ve duygusal becerilerinin de DB olmayan akranlarından bir takım farklılıklar gösterdiği saptanmıştır (4).

Duygusal becerilerin önemli bir parçası olan emosyon regülasyonu bireyin hedeflerine ulaşmak için duygularını izlemek ve duygularını ifade etme gücünü ve zamanlamasını değiştirmek için kullandığı bilişsel ve davranışsal süreçleri ifade eder (6). Emosyon regülasyonu, duygusal yeterliliğin önemli bir parçasıdır ve kişinin ulaşmak istediği hedeflere göre duyguların kalitesini, yoğunluğunu, süresini ve ifadesini değiştirmesine olanak tanıyan bir yeteneği tanımlamaktadır (7). Emosyon regülasyonu tek bir davranış değil, süreçler ve stratejiler bütünüdür. Duyguları anlama, ifade etme ve düzenleme becerisi anlamına gelen duygusal yeterlilik, okula uyum, sosyal işlevsellik ve başarı için oldukça önemlidir. Bu bağlamda, dil becerilerinin çocuklarda ve ergenlerde sosyal ve duygusal gelişim için temel bir bileşen olduğu öne sürülmüştür (8). Dil becerilerinin duygusal deneyimlerin zihindeki temsilini desteklediği ve bu temsillerin anlamlandırılmasında, detaylandırılmasında ve dolayısı ile duyguların düzenlenmesinde önemli rolü olduğu kabul

edilmektedir. Diğer bir ifade ile dil becerileri ile duygusal yeterlilik arasında yakın bir ilişki bulunmaktadır (9).

DB varlığı çocuklar için iletişimde, sosyal etkileşimlerde ve eğitim bağlamlarında stres kaynağı olmaktadır (10). Duyguları düzenlemeyi öğrenmek, iletişimin önemli bir rol oynadığı, diğer insanlarla sosyal etkileşime büyük ölçüde bağlıdır (11). DB olan çocuklar için iletişim sorunları, erken yaşlardan itibaren başkalarıyla etkileşimi sınırlar (10). Bu çocuklar önemli bilgileri kaçırmalar, daha fazla işlem süresine ihtiyaç duyarlar ve genellikle sosyal etkileşimlerde neler olup bittiğini tam olarak anlayacak kelime dağarcığından yoksundurlar. Bu nedenle, duygularını düzenlemekte ve yönetmekte zorlanabilirler (12). Günümüze kadar sınırlı sayıda çalışma emosyon regülasyonu ve DB ilişkisini araştırmış olup bu çalışmalar okul dönemi çocukları, ergenler veya erişkin bireyler ile yapılmıştır (12,13). Bu çalışmada okul öncesi dönemdeki DB tanısı alan çocukların emosyon regülasyonu, sorunlu davranışları ve bunların birbirleri ile ilişkisinin araştırılması amaçlanmıştır.

YÖNTEM

Katılımcılar

Hasta grubuna dahil edilmek üzere Ruhsal Bozuklukların Tanısal ve İstatistiksel El Kitabı (DSM)-5 tanı kriterleri baz alınarak hasta değerlendirmeleri yapılmış 54 hastaya DB tanısı konulmuştur. DB tanısı alan 54 katılımcıdan 5'i çalışmaya katılmayı reddetmiş, 3'ü de formları doldurmamıştır ve böylelikle göre DB tanısı alan 2-6 yaş arası 46 katılımcı ile hasta grubu oluşturulmuştur. Hasta grubuna herhangi bir nörolojik tanısı olan, DB'na ek olarak herhangi bir psikiyatrik tanısı olan ve geçmişte psikiyatrik ilaç kullanımı olan katılımcılar dahil edilmemiştir. Kontrol grubu herhangi bir psikiyatrik ve organik bozukluk (nörolojik bozukluklar, diyabet, astım vb.) tanısı olmayan, pediatri polikliniğine rutin kontrol takipleri için gelen 2-6 yaş arası 40 sağlıklı katılımcı ile oluşturulmuştur. Pediatri polikliniğine başvurup kontrol grubuna katılma kriterlerini sağlayan katılımcıların çocuk ve ergen ruh sağlığı ve hastalıkları polikliniğine yönlendirilmiş ve psikiyatrik muayenesi yapılarak çalışmaya dahil edilmiştir. Hasta ve kontrol gruplarına dahil edilen katılımcıların ebeveynlerinden yazılı ve sözlü onam alınmıştır.

Veri toplama araçları

Psikiyatrik muayeneyi takiben kliniyen tarafından sosyodemografik veri formu doldurulmuştur. Ardından katılımcıların ebeveynlerin tarafından duygu düzenleme ölçeği (DDÖ) ve okul öncesi davranış ölçeği (OODÖ) doldurulmuştur. Her iki ölçeğin de Türkçe geçerlilik ve güvenilirlik çalışmaları yapılmıştır (14,15).

İstatistiksel analiz

İstatistiksel analizler Statistical Package for the Social Sciences 25. Versiyonu (SPSS Inc., Chicago, IL) kullanılarak

değerlendirilmiştir. Veriler, sayısal değişkenler için ortalama (standart sapma [SD]) olarak sunulmuştur. Değişkenlerin normal dağılıp dağılmadığını belirlemek için Kolmogorov-Smirnov normallik testi kullanılmıştır. Korelasyon analizlerinde Spearman testi kullanılmıştır. Analizlerde anlamlılık değeri $p < 0.05$ olarak kabul edilmiştir.

BULGULAR

Yaş ortalaması 51.20 ± 11.71 (ay) olan 46 olgu ile hasta grubu, yaş ortalaması 49.73 ± 11.35 (ay) olan 40 katılımcı ile kontrol grubu oluşturuldu. Gruplar arasında cinsiyet

ve yaş dağılımı açısından anlamlı farklılık saptanmadı. Katılımcıların sosyodemografik özellikleri Tablo 1'de verilmiştir. DB grubunda DDÖ toplam puanı ($p=0.002$) kontrol grubuna kıyasla istatistiksel olarak anlamlı düzeyde düşük bulundu. DDÖ alt ölçeklerinden dayanıklılık/olumsuzluk ($p=0.021$) alt ölçeği kontrol grubuna kıyasla DB grubunda anlamlı olarak düşük saptandı. OÖDÖ toplam puanı DB grubunda kontrol grubuna kıyasla anlamlı olarak daha yüksek saptanmıştır ($p=0.01$). Ölçek toplam ve alt ölçek puanları arasında herhangi bir korelasyon saptanmamıştır. Katılımcılara ait ölçek puanları Tablo 2'de verilmiştir.

Tablo 1. Katılımcıların sosyodemografik verileri

		Hasta Grubu	Kontrol Grubu	Toplam
Cinsiyet	Kız	19	16	35
	Erkek	27	24	41
		Ort+SD	Ort+SD	p
Yaş (ay)		51.20+-11.71	49.73+-11.35	0.557
Anne yaş (yıl)		31.65+-0.79	31.70+-5.37	0.96
Baba yaş (yıl)		34.61+-6.40	33.98+-3.66	0.58

Ort: ortalama; SD: standart sapma

Tablo 2. Hasta ve kontrol grubu ölçek puanları

	Hasta Grubu	Kontrol Grubu	p
Duygudurum Düzenleme Ölçeği-Toplam	71.57 ± 7.96	76.11 ± 5.05	0.002
Duygudurum Düzenleme Ölçeği-Dayanıksızlık/Olumsuzluk	45.87 ± 6.49	48.74 ± 4.46	0.021
Duygudurum Düzenleme Ölçeği-Duygu Düzenleme	23.37 ± 3.54	24.67 ± 3.43	0.089
Okul Öncesi Davranış Ölçeği	17.23 ± 6.95	13.83 ± 4.87	0.01

TARTIŞMA

Son yıllarda konuşma bozukları ile duygu düzenleme arasındaki ilişki artan bir ilgi ile araştırılmaktadır. İletişim ve konuşma bozuklukları çocuk psikiyatri polikliniklerine yapılan başvuruların sık nedenleri arasında yer almaktadır (16). Çalışmamızdan elde ettiğimiz sonuçlar yaşlılarına kıyasla DB tanılı çocukların emosyon regülasyonu becerilerinin daha zayıf ve davranış sorunlarının daha fazla olduğunu göstermektedir. Konuşma bozuklukları ve emosyon regülasyonu ilişkisini araştıran bir çalışmada kekemelik tanısı olan ilkökul çağı çocuklarında duygu düzenleme becerilerinin akranlarına kıyasla daha düşük olduğu saptanmıştır (17). Aynı çalışmada kekemeliği olan çocukların duygu düzenleme stratejilerini etkin bir şekilde ve yeteri kadar kullanamamalarından dolayı emosyon regülasyonunda daha zayıf oldukları belirtilmiştir. Diğer bireyler ile düzgün bir şekilde iletişim kurmak için, sözel ve sözel olmayan bilgileri ve duygu aktarım araçlarıyla ilgili olan konuşma

ve dil gibi yetenekleri kullanmak çok önemlidir (18). DB olan çocukların da duygu düzenlemenin önemli bir parçası olan iletişim kurma noktasında önemli sorun yaşadıkları için duygularını düzenlemekte sağlıklı akranlarına kıyasla zorluk çektiğini düşünüyoruz. Yapılan araştırmalar, DB tanılı çocukların, olayların sonuçlarını daha az dikkate aldığı ve diğer kişiler tarafından ifade edilen duyguların düzeyiyle daha az uyumlu olarak, daha uygunsuz duygu ifadeleri sergilediği bildirmektedir ki bunlarda emosyon regülasyon sorunlarına işaret etmektedir (12,19). Duyguları anlama, eşduyum ve temkinlilik gibi uyum kapasitesini artırıcı alanlarda güçlük çekmeleri nedeni ile DB tanılı çocukların duygusal esnekliklerinin yetersiz olabileceği düşünülmektedir (19).

Duyguların üç seviyede düzenlenebileceği belirtilmiştir: girdi düzenlemesi, merkezi düzenleme ve çıktı düzenlemesi (20). Gelişimsel açıdan bakıldığında, çocuklar dışsal destekler aracılığı ile duygularını düzenleme becerisi geliştirirler. Bakımverenler çocukların duygularını yorumlamalarına ve

anlamalarına yardımcı olmak için yalnızca dışsal düzenleme değil, aynı zamanda içsel düzenleme için de önerilerde bulunurlar ve çocuğun yaşı ilerledikçe başkalarının yardımı olmadan kendi duygularını düzenlemede daha iyi hale gelirler (13). Çocuğun bağımsız olarak duygu düzenleme becerisi kazandığı bu yolda dil gelişimi önemli bir yer tutmaktadır. Bakımverenin dışsal olarak verdiği telkinleri alması yani girdi düzenlemesi kullanılan dili anlamasına bağlıdır. Benzer şekilde duygusal deneyimlerini paylaşabilmesi de duygusal yeterliliğin önemli bir parçasıdır ve duygu regülasyonunda çıktı düzenlemesi aşamasında dili kullanabilmesine bağlıdır (21). Çalışmalar çocukluk, ergenlik ve hatta yetişkinlik dönemlerinde tipik gelişim gösteren akranlarına kıyasla DB tanılı bireylerin daha yüksek düzeyde duygusal zorluklar yaşadığını göstermiştir (22,23). Diğer yaş gruplarındaki bu bilgiler ile uyumlu olarak DB tanısı olan okul öncesi çocukların da duygu düzenleme becerilerinin daha zayıf olduğu öne sürülmüştür.

Dil becerisinin duygu düzenleme gelişimi için önemli olduğu açıktır. Bununla birlikte, duygu düzenlemenin de dil gelişimini etkileyebileceği bir gerçektir. Bir çocuğun duygularını düzenleme becerisi, çocuğun dil öğrenimi için önemli olan bağlamlara katılımını etkileyebilir. Örneğin, duygu düzenlemesi zayıf olan bir çocuğun bakımvereni ile sağlıklı ve sürekli olarak sözel etkileşimlerde bulunması zor olabilir (13). Bu durum karşılıklı etkileşimi azaltacak ve çocuğun dil gelişimine negatif yönde etki edecek ve kısır bir döngü oluşacaktır.

Çalışmamızda DB olan çocukların sağlıklı akranlarına kıyasla daha fazla sorunlu davranış sergilediğini tespit ettik. Olumsuz duygulanımların mevcudiyeti kadar bu duyguların ayarlanması ve uyum sağlayıcı mekanizmaların sağlıklı bir şekilde kullanılması da bireyin işlevselliği açısından büyük önem taşımaktadır. Bu sayede çocuklar olumsuz duygulanımlarını düzenleyerek hızlı bir biçimde kendilerini sakinleştirebilirler böylelikle davranışlarını ortama ve duruma uygun bir şekilde yönlendirebilirler (12). Yapılan çalışmalar hem emosyon regülasyon kapasitesinin hem de dil yeteneklerinin sosyal davranış becerileri üzerinde güçlü bir etkisi olduğunu göstermiştir (12). Dolayısı ile duygularını düzenlemede zorlanan çocukların davranışlarını kontrol edememesi olası bir sonuçtur ve çalışmamızın sonuçları da bu bilgileri desteklemektedir. Ayrıca elde ettiğimiz sonuçlar önceki araştırmalarda iletişim sorunu olan okul çağı çocuklarında gözlemlenen olumlu ve olumsuz duyguları düzenlemekte ve kendini sakinleştirebilmekte görülen güçlüklerin okul öncesi çocuklar için de geçerli olduğunu ortaya koymaktadır (11).

DB tanısı olan çocuklar uygun eğitimler alırlarsa tipik gelişen akranlarının seviyesinde dil gelişimine ulaşabilmektedirler (24). Diğer yandan DB nedeni ile akran

zorbalığına maruz kalma ve kendini akranlarından farklı hissetme gibi durumlar çocukta travmaya yol açabilmekte ve bu çocukluk travmaları sonraki yaşam dönemlerinde bireyin mutluluk düzeylerini negatif olarak yordamaktadır (25). Ayrıca çocukların kelime dağarcıkları ile duygusal yetkinlikleri arasında pozitif bir ilişki olduğu bildirilmiştir (18). Bireylerin ruhsal sağlığı, sosyal ve aile içi ilişkileri yaşam kalitesini etkilemektedir ve DB'nun erken dönemde tedavi edilmesi çocukların ve ailelerin ruhsal sağlığı açısından önemli olacaktır (26,27). Bu bilgilere dayanarak DB tanılı çocukların erken dönemde saptanarak erken müdahale edilmesinin çocukların yalnızca pozitif dil gelişimi yönünden değil emosyon regülasyonu kapasitesi ve davranışları düzenleme becerileri üzerine olumlu katkıları olacağını düşünüyoruz.

Çalışmamız DB tanılı çocuklarda emosyon regülasyonu ve davranış sorunları hakkında önemli bilgiler vermekle birlikte bazı kısıtlılıkları bulunmaktadır. İlk olarak araştırmamızın kesitsel dizaynda olmasından dolayı neden-sonuç ilişkisi ortaya koyamamaktadır ve dil bozukluğunun kendisinin mi duygu düzenlemeyi güçleştirdiğini, yoksa duygu düzenleme becerilerindeki zayıflığın mı dil bozukluğu üzerinde etkisi olduğuna dair net bilgi sunamamaktadır. Çalışmamızın bir diğer sınırlılığı nispeten küçük bir örneklem grubu ile yapılmış olmasıdır. Son olarak katılımcılar tek bir ilden toplanmış olması da çalışmamızın kısıtlılıklarındandır. Daha geniş örneklemde yapılacak takip çalışmaları alana katkı sağlayacaktır.

SONUÇ

DB tanısı çocuk psikiyatri polikliniklerine başvurunun sık nedenlerindedir. Çalışmamız DB tanısı olan çocuklarda emosyon regülasyonu becerilerinin zayıf, davranış sorunlarının daha fazla olduğunu göstermiştir. Her iki durum da bireyin ileri yaşamındaki ruhsal bozukluklar ile ilişkilidir. DB tanısı olan çocukları erken dönemde tespit edip müdahalede bulunmak bireyin yaşamına ve ruhsal durumuna önemli faydalar sağlayacaktır.

Etik Kurul: Bu çalışmanın etik kurul onayı Necmettin Erbakan Üniversitesi İlaç ve Tıbbi Cihaz Dışı Araştırmalar Etik Kurulu'ndan alınmıştır. (Tarih:17/02/2023 Karar No:2023/4196).

Çıkar Çatışması: Çalışmada herhangi bir çıkar çatışması yoktur.

Finansal Çıkar Çatışması: Çalışmada herhangi bir finansal çıkar çatışması yoktur.

Sorumlu Yazar: Hurşit Ferahkaya, Dr. Ali Kemal Belviranlı Kadın Doğum Ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi, Çocuk ve Ergen Psikiyatri Bölümü, Konya, Türkiye

e-mail: drhursitferahkaya@gmail.com

KAYNAKLAR

1. Włodarczyk E, Szkielkowska A, Pilka A, et al. Assessment of cortical auditory evoked potentials in children with specific language impairment. *Polish J Otolaryngol.* 2018;72(1):16–22.
2. Bishop DVM. The Underlying Nature of Specific Language Impairment. *J Child Psychol Psychiatry.* 1992;33(1):3–66.
3. Alt M, Plante E. Factors That Influence Lexical and Semantic Fast Mapping of Young Children With Specific Language Impairment. *J Speech, Lang Hear Res* 2006;49(5):941–54.
4. American Psychiatric Association. *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders Fifth Edition (DSM-5).* 2014: 22-24
5. Türkoğlu S. Çocuk ve Ergen Psikiyatrisi Polikliniğine Başvuran Hastalarda Tanı Dağılımları. *Selcuk Med J.* 2014;30(3):118–22.
6. Gross JJ. The emerging field of emotion regulation: An integrative review. *Rev Gen Psychol.* 1998;2(3):271–99.
7. Gross JJ. Emotion regulation: current status and future prospects. *Psychol Inq.* 2015;26(1):1–26.
8. Eisenberg N, Sadovsky A, Spinrad TL. Associations of emotion-related regulation with language skills, emotion knowledge, and academic outcomes. *New Dir Child Adolesc Dev.* 2005;(109):109–18.
9. Beck L, Kumschick IR, Eid M, et al. Relationship between language competence and emotional competence in middle childhood. *Emotion.* 2012;12(3):503–14.
10. Andrés-Roqueta C, Adrian JE, Clemente RA, et al. Social cognition makes an independent contribution to peer relations in children with Specific Language Impairment. *Res Dev Disabil.* 2016;49(50):277–90.
11. Slaughter V, De Rosnay M, editor. *Theory of mind development in context.* New York: Psychology Press.; 2016.
12. Fujiki M, Spackman MP, Brinton B, et al. The Relationship of Language and Emotion Regulation Skills to Reticence in Children With Specific Language Impairment. *J Speech, Lang Hear Res.* 2004;47(3):637–46.
13. Fujiki M, Brinton B, Clarke D. Emotion regulation in children with specific language impairment. *Lang Speech Hear Serv Schl.* 2022;33:102–11.
14. Altan Ö. The effects of maternal socialization and temperament on children's emotion regulation (Unpublished Master's Thesis), İstanbul. Koç University; 2006.
15. Kapci EG. The Reliability and Validity of the Preschool Behaviour Checklist to Turkish Nursery Children. *Early Child Dev Care.* 1999;150(1):43–51.
16. Şahingöz M, Kaya N. Bir Üniversite Hastanesi Çocuk Ergen Psikiyatrisi Polikliniğine Başvuran Hastaların Analizi. *Selçuk Tıp Derg.* 2011;27(3).
17. Aktürk ŞK, Ünsal EM. Okul Çağı Döneminde Kekemeliği Olan ve Olmayan Çocukların Duygu Düzenleme Becerilerinin Karşılaştırılması: Ön Bulgular. *Dil Konuşma ve Yutma Araştırmaları Derg.* 2019;2(2):104–20.
18. Aguilera M, Ahufinger N, Esteve-Gibert N, et al. Vocabulary Abilities and Parents' Emotional Regulation Predict Emotional Regulation in School-Age Children but Not Adolescents With and Without Developmental Language Disorder. *Front Psychol.* 2021;9:12.
19. Brinton B, Fujiki M, Hurst NQ, et al. The Ability of Children With Language Impairment to Dissemble Emotions in Hypothetical Scenarios and Natural Situations. *Lang Speech Hear Serv Sch.* 2015;46(4):325–36.
20. Campos JJ, Mumme DL, Kermoian R, et al. A functionalist perspective on the nature of emotion. *Monogr Soc Res Child Dev.* 1994;59(2–3):284–303.
21. Saarni C. Emotional competence and self-regulation in childhood. In: Sluyter PS& DJ, editor. *Emotional development and emotional intelligence: Educational implications.* New York; 1997:(36–66).
22. Durkin K, Conti-Ramsden G. Young people with specific language impairment: A review of social and emotional functioning in adolescence. *Child Lang Teach Ther.* 2010;26(2):105–21.
23. Conti-Ramsden G, Mok PLH, Pickles A, et al. Adolescents with a history of specific language impairment (SLI): Strengths and difficulties in social, emotional and behavioral functioning. *Res Dev Disabil.* 2013;34(11):4161–9.
24. Nelson KE, Camarata SM, Welsh J, et al. Effects of Imitative and Conversational Recasting Treatment on the Acquisition of Grammar in Children With Specific Language Impairment and Younger Language-Normal Children. *J Speech, Lang Hear Res.* 1996;39(4):850–9.
25. Acat Ö, Hisar K. Childhood Traumas, Ego Defense Mechanisms And Happiness Levels in Students Of A Medical School. *Genel Sağlık Bilim Derg.* 2023;5(1):34–6.
26. Abuhandan M, Kandemir H, Kaya C, et al. Fonksiyonel Karın Ağrısı Olan Çocukların Yaşam Kaliteleri ve Psikiyatrik Özellikleri. *Selcuk Med J.* 2014;30(1):15–8.
27. Ekuklu G, Özgür EA. Okul Öncesi Çocuk Sağlığının Geliştirilmesine Yönelik Bir Eğitim Uygulaması. *Selcuk Tıp Derg.* 2018;34(2):60–64.